

Sygn. akt VII U 485/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2017 r. w Warszawie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 11 stycznia 2016 r. znak: (...)

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

J. K. w dniu 16 lutego 2016 r. złożył odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 11 stycznia 2016 r., nr: (...). Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że nie prowadził działalności gospodarczej na terenie Polski od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 21 września 2012 r. (k. 2-6 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 17 marca 2016 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że odwołujący dokonał zgłoszenia jako płatnik składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 15 maja 2000 r. do dnia 21 września 2012 r. i z tego tytułu dokonał zgłoszenia w okresach od dnia 15 maja 2000 r.

do dnia 31 grudnia 2000 r. – wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego oraz od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 21 września 2012 r. – do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Oddział podniósł, że z historii wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji

o Działalności Gospodarczej wynika, iż odwołujący prowadził działalność gospodarczą

od dnia 10 kwietnia 2000 r. do dnia 21 września 2012 r. Organ rentowy wskazał równocześnie, że w latach 2000-2003 oraz 2008-2009 odwołujący wykazywał deklaracje kwotowe, natomiast za lata 2004-2007 i 2010-2012 – deklaracje „zerowe” a z zapisów

na indywidualnym koncie wynika, iż w latach 2004-2007 i 2010 J. K. opłacał składki na ubezpieczenia w organie rentowym (k. 47-48 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie z wpisem w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, odwołujący prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w W. od dnia 10 kwietnia 2000 r. do dnia 21 września 2012 r. (okoliczność bezsporna).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w oparciu o własne ustalenia wydał zaskarżoną decyzję z dnia 11 stycznia 2016 r., nr: (...)

na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 9 ust. 1 i 1a, art. 12 ust. 1

i art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy stwierdził, że odwołujący jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym

i wypadkowemu w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 21 września 2012 r.

W przedmiotowej decyzji zostało wskazane, iż w okresie od dnia 17 kwietnia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. odwołujący został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych

i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przez płatnika składek (...) Sp. z o.o. Podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ze stosunku pracy w przeliczeniu na okres miesiąca w okresie od dnia 15 maja 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. były wyższe od obowiązującej za dany okres kwoty minimalnego wynagrodzenia. W ocenie organu rentowego prowadzenie działalności gospodarczej w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 21 września 2012 r. było jedynym tytułem do objęcia ubezpieczeniami społecznymi odwołującego (akta ZUS).

Z informacji uzyskanych z Urzędu Skarbowego W.-W. wynika,

że odwołujący prowadził działalność gospodarczą od dnia 15 maja 2000 r. do dnia

21 września 2012 r. oraz, że brak jest informacji o zawieszeniu działalności gospodarczej

(k. 10 a. s.).

Zgodnie z zaświadczeniem o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej wydanym w dniu 12 kwietnia 2000 r. przez Urząd Gminy W. W., odwołujący rozpoczął działalność gospodarczą w dniu 10 kwietnia 2000 r. (k. 21 a. s.).

Z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej odwołujący rozliczał się z podatku dochodowego – PIT 36 – za lata 2000-2012. W latach 2000-2003 oraz 2008-2009 odwołujący wykazywał deklaracje kwotowe, natomiast za lata 2004-2007 i 2010-2012 deklaracje „zerowe”. Z zapisów na indywidualnym koncie odwołującego wynika, że w latach 2004-2007 i 2010, tj. w latach, w których odwołujący wykazywał przychody „zerowe”, z tytułu prowadzenia działalności odwołujący opłacał składki na ubezpieczenia (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne i wzajemnie się uzupełniają.

Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Sąd nie dał wiary zeznaniom odwołującego, gdyż uznał za mało wiarygodne jego twierdzenie, iż skoro działalność prowadził na Ukrainie, to nie miał potrzeby opłacania składek oraz, że zawieszenie działalności może mieć miejsce jedynie z przypadku faktycznego prowadzenia działalności w Polsce.

W związku z tym Sąd uznał materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

II Oddział w W. z dnia 11 stycznia 2016 r., nr: (...) jest niezasadne

i podlega oddaleniu.

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia kwestii, czy odwołujący prowadził działalność gospodarczą w okresie od dnia od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia

21 września 2012 r. oraz, czy z tego tytułu podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 j.t.) zwanej dalej „ustawą” osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, a na podstawie art. 12 pkt. 1 ustawy również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu. Jak wynika z treści art. 13 ustawy, obowiązek podlegania wspomnianym ubezpieczeniom istnieje od dnia rozpoczęcia działalności do dnia jej zaprzestania.

Obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność, natomiast dobrowolnie, na swój wniosek podlegają ubezpieczeniu chorobowemu. Osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę spełniające jednocześnie warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami społecznymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy. Mogą one dobrowolnie na swój wniosek być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym również z innych tytułów. Osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od kwoty najniższego wynagrodzenia podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z innych tytułów.

Z uwagi na istnienie domniemania prawdziwości danych wpisanych do (...) należy wskazać, iż jeżeli wpisano tam dane niezgodnie z wnioskiem lub bez tego wniosku, osoba wpisana nie może zasłaniać się zarzutem, że informacje te są nieprawdziwe, jeżeli po nie wystąpiła niezwłocznie z wnioskiem o sprostowanie, uzupełnienie lub wykreślenie wpisu. Istnienie wpisu do (...) nie przesądza wprawdzie o faktycznym prowadzeniu działalności, ale skutkuje domniemaniem prawnym, że osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Ww. domniemanie wymaga przeprowadzenia przeciwdowodu.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 29 stycznia 2013 r., sygn. akt III AUa 685/12 stwierdził, że ”Wykonywanie” działalności gospodarczej, a w konsekwencji określenie granic czasowych przymusu ubezpieczenia, jest obecnie pojmowane formalnie, co oznacza, że istnienie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza wprawdzie o faktycznym prowadzeniu tej działalności, ale prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Ponadto, zgodnie z ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych, brak przychodów nie stanowi przesłanki do wyłączenia z ubezpieczeń społecznych.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 28 lutego 2006 r. wydanym w sprawie o sygn. akt III AUa 1082/05 podniósł, iż brak przychodu z prowadzonej działalności pozarolniczej nie skutkuje wyłączeniem z obowiązku ubezpieczenia społecznego osób prowadzących taką działalność.

W toku postępowania odwołujący nie wykazał jakoby działalność nie była faktycznie prowadzona. Ubezpieczony wyjaśnił, iż z czasem prowadzenie działalności zostało ograniczone aż do jej zaniechania. Sąd podziela stanowisko organu rentowego, iż zaniechanie prowadzenia działalności gospodarczej nie jest tożsame z jej zawieszeniem lub likwidacją, gdyż w świetle informacji uzyskanych z Urzędu Skarbowego, wpisu w (...) oraz dokumentów zidentyfikowanych na koncie odwołującego nie sposób uznać, iż w okresie od dnia 15 maja 2000 r. do dnia 21 września 2012 r. działalność nie była prowadzona.

Sąd zważył, że zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, z dnia 9 maja 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. akt III AUa 1733/11 – w postępowaniu w sprawach

z ubezpieczeń społecznych zastosowanie znajduje ogólna zasada postępowania cywilnego, wynikająca z art. 6 KC, zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem w przedmiotowej sprawie należy wskazać, iż odwołujący nie przedstawił wystarczających dowodów na potwierdzenie okoliczności, zgodnie z którymi działalność nie była przez niego wykonywana. Ubezpieczony nie podjął próby wykazania i nie udowodnił, jakoby nie prowadził działalności w Polsce, w sytuacji, gdy spoczywał na nim ciężar udowodnienia. Z uwagi na brak odpowiednich dowodów w niniejszej sprawie, a także ze względu na fakt okresowego opłacania przez odwołującego składek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd doszedł do przekonania, że J. K. faktycznie prowadził działalność gospodarczą.

Wobec powyższego należało uznać, iż odwołujący w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 21 września 2012 r. podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. W związku z tym Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Zarządzenie: (...)

(...)